

Beretn. om den 52. internat. arbejdskonference i Genève 1968.

Et medlemsland, der er utilstrækkeligt økonomisk udviklet, har mulighed for at tage visse, midlertidige forbehold.

Konklusionerne indeholder i lighed med de i de senere år udarbejdede instrumenter om social tryghed bestemmelser om personkredsen, der skal dækkes af sygeforsikringen, ydelsernes omfang, finansiering, administrationens ordning m. v.

På de altovervejende områder tilfredsstiller den danske offentlige sygeforsikring de krav, der stilles i konklusionerne vedrørende en fremtidig konvention. På et enkelt punkt opfyldes disse krav dog ikke, nemlig med hensyn til ventetid for at oppebære dagpenge i sygdomstilfælde. Her fastsætter konklusionerne, at der kan fastsættes en ventetid på 3 dage, medens den nugældende danske lovgivning om dagpenge til lønmodtagere i sygdomstilfælde for øjeblikket fastsætter en ventetid på 7 dage.

Under hensyn til, at konklusionens bestemmelser på det anførte område i realiteten svarer til den af bureauet udarbejdede tekst og efter indgående drøftelser blev tiltrådt af såvel arbejdsgiver- som arbejdergruppen og regeringsgruppen og under hensyn til, at spørgsmålet om ændring af den danske ordning er rejst herhjemme, fandtes der ikke anledning til fra dansk side at fremsætte ændringsforslag.

Resolutioner om spørgsmål, der ikke stod på dagsordenen.

Der var i år anmeldt 15 resolutionsudkast, og resolutionskomiteen valgte ved den i forretningsordenen foreskrevne hemmelige afstemning følgende 5 udkast til behandling først:

1. ILO-aktiviteter på menneskerettighedernes område, særlig med hensyn til organisationsfriheden.
2. Udvidet erhvervsuddannelse for piger og voksne kvinder.
3. Problemer i tilknytning til den uddannede og højt kvalificerede arbejdskrafts flugt fra udviklingslandene.
4. Fremme af egnede nationale institutionelle ordninger, særlig med henblik på koordinering med arbejder- og arbejdsgiverorganisationer, i forbindelse med

35 Udvalgenes betænkninger m. m.

ILO's tekniske samarbejdsvirksomhed på nationale, regionale og internationale områder.

5. Handicappede arbejderes ret til beskæftigelse.

Resolutionsforslag nr. 1 fremkom ved samredigering af to af de oprindelige udkast. Det samme var tilfældet med udkast nr. 4.

Som foreskrevet i forretningsordenen fastsatte et særligt arbejdsudvalg prioriteringen for behandlingen af de herefter resterende 8 resolutionsudkast. Rækkefølgen blev følgende:

6. De spanske arbejderes organisationsfrihed, herunder deres fagforeningsret og deres ret til at organisere sig. (Dette forslag var en sammensmeltning af tre oprindelige udkast, jfr. nedenfor).
7. De Forenede Nationers resolution 2311 (XXII) vedrørende særorganisationernes iværksættelse af erklæringen om kolonistyreets afskaffelse.
8. Aktiviteter med henblik på fremme af international kontakt i arbejdsmarkedsforhold.
9. De græske arbejderes organisationsfrihed og ret til at organisere sig. (Foreslået bl. a. af sekretær Bache Vognbjerg).
10. Garantier for stabil beskæftigelse.
11. Valgprincipper for arbejdsbureauets styrelsesråd.

ILO's aktivitet indenfor menneskerettighedernes område, særlig for så vidt angår organisationsfrihed.

Dette resolutionsforslag, der var en sammensmeltet udgave af to forslag, fremsat henholdsvis af fagforeningsdelegerne fra Indien, England, Schweiz, Sverige og Tunesien og fagforeningsdelegerne fra Belgien og Holland, blev genstand for en kraftig politisk debat om situationen i Mellemøsten. Blandt de 27 ændringsforslag, som blev fremsat, var forslag fra arabiske repræsentanter, som indeholdt mere eller mindre direkte angreb på Israel. Den israelske regeringsrepræsentant fremkom fra sin side med ændringsforslag, der anklagede medlemslandene i Den arabiske Liga for brud på minoritetsgruppernes menneskerettig-